

Stk. 5. Hvis vedkommende trængendes Forsørgelse paahviler en anden Person, og denne Forsørger har Forsørgelsessted i en anden Kommune, skal der tilgaa sidstnævnte Kommune Anmeldelse om Hjælpen.

Stk. 6. Hvis den trængende (dennes Forsørger) ikke har Forsørgelsessted i nogen Kommune her i Landet, anmeldes Hjælpen direkte til Socialministeriet.

§ 55.

Stk. 1. De *Forpligtelser*, der paahviler en Kommune som Opholdskommune, *vedvarer* normalt, indtil det Trangstilfælde, der nødvendiggjorde Hjælpen, er behandlet til Ende.

Stk. 2. Opholdskommunens Forpligtelser i Henhold til Stk. 1 ophører dog, naar det er den trængende selv, der ved at forlade Kommunen midlertidig har bragt Hjælpen til Ophør, og denne ikke har bestaaet i Kommunegæld eller Fattighjælp.

Stk. 3. Desuden ophører Opholdskommuneforpligtelsen, hvor Trangen bortfalder som Følge af, at der er skaffet vedkommende Arbejde eller Eksistens paa anden Maade udover et ganske kort Tidsrum.

Stk. 4. Ej heller genopvaagner Opholdskommunens Forpligtelser i Tilfælde, hvor en af en kronisk Sygdom lidende Person, der er udskrevet af Hospital ell. lign., fordi han indtil videre maa anses for helbredet, eller fordi Sygdommen dog er falden saaledes til Ro, at hans Trang til Kur og Pleje for Tiden anses for ophørt, selv kort efter Udskrivningen faar et Tilbagefald, der paany kræver Kur og Pleje. I Tilfælde, hvor en Patient er udskrevet paa Prøve for en bestemt Tid, og det inden Prøvetidens Udløb viser sig nødvendigt at tage ham under Kur for Sygdommen, betragtes Opholdskommunens Forpligtelse som vedvarende.

Stk. 5. Med Hensyn til Børn, der er undergivet Forsorg udenfor Hjemmet efter Reglerne i Afsnit II, paahviler, saalænge Forsorgen ikke er endelig ophævet, Opholdskommunens Andel af de dermed forbundne Udgifter den Kommune, som var Opholdskommune ved Forsorgens Begyndelse, jfr. § 86, Stk. 3.

§ 56.

Forsaavidt Opholdskommunen har udvist grovere Forsømmelse eller Skødesløshed med Hensyn til sine Forpligtelser i Henhold til §§ 53—54, fortaber den Retten til at kræve Refusion af den ydede Hjælp, medmindre den paa fyldestgørende Maade kan dokumentere, at de rigtige Oplysninger ikke vilde have haft nogen Betydning til Ændring af den trufne Afgørelse vedrørende Forsørgelsesmaaden, Hjælpens Art eller Størrelse m. v.

§ 57.

Stk. 1. Opholdskommunen har i Reglen *ikke*, jfr. dog § 62, Krav paa *Refusion* fra andre Myndigheder for Udgifter til Læge, Jordemoder, Begravelse, de i § 284 omhandlede Medlemskontingenter eller den i § 279 nævnte Hjælp til husvilde, og aldrig for Udgifter til de i Kap. XXI omhandlede Laan hos Kommunen eller til Administration, derunder Porto, Telegraf eller Telefon, eller endelig for Udgifter til Ydelser, der som Genstand for Pligtarbejde eller af andre Grunde efter den øvrige Lovgivning ikke behøvede at medføre Udgift for Kommunens Kasse. For Udgifter til Sygehuse eller Forsørgelsesanstalter har Kommunen kun Krav paa Refusion i Forhold til de for Indlæggelse paa disse fastsatte Takster.

Stk. 2. Ved Begravelser, der sker for Kommunens Regning, erlægges ingen Betaling til Kirken.